

Friederike Malec (imenovana **Fredy/Frieda/Frida**), poročena Koschitz, z umetniškim imenom **Fredy Koschitz** (1914–2001)

Fredy Koschitz se je rodila kot Friederike Malec očetu Zdenku, stotniku, in mami Fridi Obereigner. Friederikin dedek Karl Kastl se je ljubiteljsko ukvarjal s slikanjem, njena teta Elza Obereigner, pozneje poročena Kastl, je bila kiparka, slikarka in miniaturistka. Kiparka je bila tudi njena sestrična Elisabeth Charlotte Obereigner, poročena Hribar.

Friederike je v Ljubljani obiskovala gimnazijo in tudi večerne umetnostne tečaje na »Probudi« (sedanji Srednji šoli tehniških strok), in sicer večerni akt pri Saši Šantlu in Mirku Šubicu, slikarski tečaj pri Henriki Šantel in kiparski tečaj pri Antonu Severju. Leta 1936 je odšla v München na Akademijo upodablajočih umetnosti, kjer se je šolala štiri semestre. V specialki profesorja Juliusa Hessa (1876–1955) se je učila zlasti slikanja v naravi. Po zaključku študija leta 1938 je zimske mesece preživela na Siciliji, naslednjih šest mesecev pa je študijsko bivala v Firencah.

Leta 1940 se je poročila z novinarjem in publicistom Ottom Koschitzem (tudi Oto Košič), s katerim sta se leta 1941 preselila v Maribor. Do leta 1943 je postala mama trem hčeram. V letih bivanja v Mariboru se je posvečala slikarstvu in se udeležila skupinskih razstav v Gradcu, Leobnu in Mariboru. To so bile razstave nemško orientiranih umetnikov, pri čemer ni znano, da bi bila sama naklonjena nacizmu. Njene ohranjene slike odlikuje fino občutenje barve in svetlobe, razkrivajo pa tudi poznavanje Paula Cézanna in njegovega načina gradnje slikarske površine, kar je najverjetneje vpliv njenega učitelja na münchenski akademiji Juliusa Hessa. Poleg ohranjenih slik poznamo še nekaj imen slik (*Sicilijska pokrajina I in II, Štajersko dvorišče, Tihožitje, Pod Piramido XX*), za katere pa ni znano, ali so se ohranile.

Ob koncu vojne je s tremi hčerami prebgnila v Avstrijo. Za slikarstvo ni bilo več prostora, za preživetje se je ukvarjala z rezbarjenjem in izdelovanjem dekorativnih izdelkov (nabožnih podob, šahovskih figur, punčk, angelčkov in jaslic) in s poslikavo kmečkega pohištva, pozneje pa predvsem z restavriranjem. Poslikala je okoli 50 kapelic, večinoma na avstrijskem Koroškem, pa tudi v Sloveniji, Dolnji Avstriji, Južni Tirolski in na Bavarskem.